

támadták Alessiát s elbontották a távirősszeköttetést. Véres csata volt a malisszorok és a török csapatok között. A zendülők nehéz ostromágyukat vontattak föl a magaslatokra. Az ütközetben mind a két részen sokan megsebesültek.

Nikita háborútól fél. Szófiából jelentik: A *Naroda Glas* egy munkatársa Cettinjében járt és kihallgatásra jelentkezett Nikita királynál, aki szívesen fogadta. Azt mondta a király a hírlapírónak, hogy napról-napra aggasztóbb a helyzet és ő kikerülhetetlennek tartja a háborút *Törökország ellen*. Ugyanígy vélekednek a montenegrói miniszterek is. Montenegró népe ég a háboru vágyától. Ha Torghut Sefket pasa Montenegró felé szorítja a lázadó albánokat s azok átlépik a határt, akkor a háboru feltétlenül kitör.

Öngyilkosok éjszakája.

— Embergymölcs a fákon. —

(Saját tudósítónktól.) Vasárnap éjjel három szegedi ember dobta el magát az életet. Az élet nehézségeit, a lázas harcot, a kenyérért való küzdelmet nem bírták el és ezért csendesen kiálltak a sorból. Mind a három fölakasztotta magát. Kékre vált holttestüket kísértetiesen himbálta a szél, elringatta őket és érzéketlenül énekelte hozzá az utolsó altató nótát.

Az egyik Szabó Lajos ötvenhat éves cipészsegéd gyógyíthatatlan betegsége miatt vált meg az élettől. Levelet is hagyott hátra. Pár sort.

Tekintetes rendőrségnek.

Már régen megakartam halni, mert gyógyíthatatlan volt a betegsége, de már többször megakadályoztak. Eljöttem hát most ide a korcsolyatúra. Itt nem akadályozhat meg senki. Remélem, most sikerül is az öngyilkosságom.

A levelet a belsőzsebébe tette és elindult utolsó útjára. A korcsolyázótónál leült egy padra és várta, mikor csendesedik el a vidék. Mikor már nem hallott semmi lármát, elővette a zsebéből a kötelet és egy szép zöld fára fölakasztotta magát. A rendőrjárát észrevette. Szántó rendőr levágta a kötélről, még volt benne élet, de mire a mentők odaértek, már meghalt. Szántó rendőrnek csak annyit tudott mondani a szerencsétlen:

— *Levél a zsebében.*

A másik öngyilkost Horváth Istvánnak hívják, feketeszéli lakos. Horváthnak sok adósága volt, amit nem tudott rendezni. A fiatalember ezt annyira a szívére vette, hogy öngyilkosságra határozta el magát. Napok óta buskomor volt és hozzátartozóihoz alig szólt néhány szót. Öngyilkosságról azonban nem beszélt, mikor kérdezték mi baja van, azt felelte:

— Rosszul érzem magam.

— De mégis mi bajod van? — *lagatták* hozzátartozói.

— Nem tudom, de nem segít én rajtam már senki.

Néhány napig figyelték, mert tartottak tőle, hogy kárt tesz magában, de mikor látták, hogy Horváth csak buskomoran járkal, de öngyilkosságra nem gondol, vagy legalább is úgy tesz, mint aki nem gondol rá, magára hagyták a fiatal embert.

Vasárnap éjjel szörnyű meglepetés érte Horváth családját. Késő éjjel volt már, mikor Horváth Istvánt még nem találták szobájában. Rosszat sejtett a család és keresésére indult a buskomor ifjunak. Nagysokára rá is akadtak. Horváth István a kertben egy diófán lógott. Levágták, orvost hívtak, de már késő volt. A fiatalember kiszorult. Az öngyilkost Kuli dr külterületi orvos vizsgálta meg az alsótanyai rendőrséggel együtt.

A harmadik öngyilkos Farkas Sándor hatvanhét éves nyomorék paraszt, aki a faskamrájában akasztotta föl magát. A rendőrség már csak megmerevedett holttestére akadt rá. Ezt az embert a nyomorusága kergette a halálba. Éhezett, koplalt, de végre is megunta a nyomoruságát, kirugta a lába alól a földet.

A médium.

— Hipnotizáló orvosnövendék. —

(Saját tudósítónktól.) Budapestről jelentik ezt az esetet: A rendőrségi központi iroda ügyeleten megjelent Kovács József magánmérnök, lakik Gizelia-ut negyvenhetedik szám alatt és előadta a következőket:

Van egy nővére, Kovács Lidia hivatalnoknő, egy kissé ekszcentrikus leány, ezt a leányt egy, a *Pesti Hírlapban* megjelent hirdetéssel magához csalta a Bódafoki-ut negyvenegyedik számú házban lakó fiatal orvos, aki a leányt hipnotizálta és azóta állandóan hipnózis alatt tartja.

A leány elhanyagolja foglalkozását, mindig olyan, mintha álomkóros lenne, állandóan annak az embernek a lakására jár, akit a mérnök azzal vádol, hogy a leányt el akarja keríteni.

A rendőrségen a nyomozással a detektívtestületet bízták meg, a kiküldött detektívek megállapították a következőket:

A *Pesti Hírlapban* csaknem állandóan a következő kishirdetés jelenik meg:

Utítársnőt

világkörüli utra

keresek. Csakis urileányok, akik intelligensek, csinosak és jótermetűek, jelentkezzenek. Hivatalnoknők előnyben részesülnek. Az utítársnőt, akinek médiumnak is kell lenni, fiatal orvos keresi. Évi 50,000 korona jövedelem biztosítva. Ajánlatokat *Milán* alatt a kiadóba.

Erre a kishirdetésre jelentkezett Kovács Lidia, aki különben amúgy is kissé hisztérikus természetű leány, szépirodalmi tevékenységet is fejt ki.

A médiumot kereső „orvos” Dalmay Ákos orvosnövendék volt, aki Budafoki-ut 41/b alatt lakik.

A detektívek Kovács Józseffel kimentek Dalmay lakásába, az orvosnövendéket nem találták otthon, de ott találták a leányt, aki — a detektívek jelentése szerint — úgy viselkedett, mintha hipnotizáltak volna.

A leány a következőket mondotta:

— Önszántamból jöttem ide és maradtam itten. Akaratomnak, cselekedeteimnek szabad ura vagyok, mert nagykoru vagyok. Semmire magamat kényszeríteni nem engedem.

Ezek után a detektíveket kiutasította.

Dalmay Ákos magastermetű, szikár fiatalember, 23 esztendő, egy modern Szvengáli külsejével. Az arca férfiasan szép, haja koromfekete, ugyanilyen nyírott bajusza. A szemét folyton összehuzza, mintha vizsgálna valamit. Dalmay a vádra ezt a védelmet mondotta:

— Igaz, hogy hirdetésem tettem közzé a *Pesti Hírlapban*, de csak azért, mert van egy amerikai impresszárió ismerősöm, aki fölkerít, hogy keressek neki partnereket körutjára. Az impresszárió tudja, hogy nekem van egy módszerem, amelylyel táncosnőket és énekesnőket jól és gyorsan tudok kiképezni. Az ő kérésére tettem közzé a hirdetésem. Tömegével érkeztek az ajánlatok, én mind elolvastam és elsősorban Kovács Lidianak válaszoltam, mert az ő irásából kiolvastam, hogy rendkívül intelligens leány. És a találkozás után mindketten megérettük, hogy rokonlelkek vagyunk. Ezért nem szakadt vége az ismeretségünknek, hanem még aznap elmentünk a Stefánia-utra sétálni. Ő bizalmas és őszinte volt hozzám és elmondta, hogy életében sok csalódás érte. Mikor megtudta, hogy orvosi pályán vagyok és ideggyógyásznak készülök, azt kérdezte tőlem, tudnám-e én őt hipnotizálni?

— Miért akarja magát hipnotizálni? — kérdeztem tőle.

— Életemnek legnagyobb vágya ez — volt a válasza.

— De miért?

— Szeretnék egy hónapig mély álomba merülni, addig talán pihennék fáradt idegeim és felejteném a kellemetlen emlékeket. Én megsajnáltam Kovács Lidiat és azt mondtam neki: *megpróbálhatjuk*. Ő aztán eljött Schneller Miklós nevű ismerőse kíséretében és hozzáláttunk a próbákhoz, amelyek azonban meg lehetőségen negatív eredménnyel végződtek.

A leány elaludt ugyan a hipnózis következtében, de mindjárt tudtam, hogy azért nem tehetséges médium.

A rendőrség most eljárást indított ellenem *Bevallom: hipnotizáltam*, amit nem lett volna szabad tennem, mert rendelet tiltja ezt *Salamon* Ella esete óta. Miután nem vagyok még diplomás orvos, meg fognak büntetni 120 koronára. Ez a maximum.

A házban a házmester és annak fia azt beszél, hogy Dalmayhoz igen sok urinó jár különösen az esti órákban. Egyik-másik reggel is ott marad.

A főkapitányságon Kóródy M. Béla rendőrkapitány vezeti a vizsgálatot, de egyelőre sem hallgatva senkit, arra szorítkozik, hogy a detektívek jelentését átteszi az ügyészséghez állásfoglalás végett.

NAPI HIREK

Népünnepély a Gedóban.

(Saját tudósítónktól.) A női szív lelkesedése újra igazolta, hogy milyen áldozatra képes a jótékonyág érdekében. Erre az újabb tapasztalatra a szegedi katolikus nővédő egyesület pünkösdi vasárnapján rendezett nagyszabású népünnepélye szolgáltatott alkalmat. Oly fényes ünnepség erkölcsi és anyagi sikere, aminőt csak a minden szépért és nemesért lelkesülő nő tudnak elérni. Kétségtelen, hogy azt a nagyközönséget, amely ez alkalommal a Gedó-kerthely fölkereste, elsősorban a jótékony cél vonzotta, de viszont tagadhatatlan, hogy az ügyesen összeállított műsor is nagyban előmozdította a népünnepély látogatottságát.

A nagy tömegben érkező közönséget a péntek délután Aigner Nándorné alelnök vezetése alatt Hausser Rezső Sándorné, Horváth Lajosné, Meszáros Antalné, Rohr Jakabné, Vészits Lajosné és Veszits Margitné, vagy Worsikowszky Károlyné urasszonyok, továbbá Gémes Rózi, Kopasz Ili, Kristóf Margitné, Riska és Sey Margit urleányok fogadták, akik egyben ellátták a jegykiadás nehéz és fárasztó feladatát is.

A tágas kerthelyiségben hullámozó közönség szórakoztatásáról a buzgó rendezőség mind az irányban gondoskodott. Az egyik sátorban Raskó Istvánné elnökszöny és Bodola Béláné alelnök vezetése alatt Diószeghy Sándorné Dobay Gyuláné, Faragó Jenőné, Sinkó Elemérné, Temesváry Józsefné és Zombory Jenőné urleányok, Kertész Ilona, Rohr Gizi, Szemlőny Ilonka, Tóth Ilonka s Török Etti urleányoktól támogatott frissítő italokkal és mindenféle édességekkel kínálták a közönséget. Egy másik díszes nagyszabású sátorban, állandóan körülveve nagy közönséggel a játék szenvedélynek hódoltak az emberek. Ez a szerencsekerék volt, amely egész délután pergett s szebbnél-szebb tárgyakat juttatott szerencsés nyerőknek. A nagyszámú hölgygárda élén itt Flück Dezsőné alelnök állott. Mellette Csonka Elemérné, Czeke Aladárné, Halász Margitné, Sirsich Györgyné, Nagy Aladárné, Faragó Jánosné, Polgár Sándorné, Pisztor Egonné, Liphay Györgyné urleányok; továbbá a Krayné urleányok, a Szarvady nővérek, Malnia Irén, Gönczy Mariska és Farkas Irén urleányok szórakoztattak. Még egy harmadik sátor is volt, amelyben Kószó Istvánné és Gárgyán Imréné alelnökök vezetésével konfettit és virágot árultak. Ebben a sátorban a vezetőknél Krayné Bauer Zoltánné, Gróf Árpádné s Máthé Gyuláné urleányok s mintegy huszonöt leány fejtett elismerésre méltó tevékenységet a cél érdekében.